

„škofovsko“ sv. mešo. Bog jih ohrani še dolgo let in jim daj skoraj popolnoma zdravje na obeh očesih!

Iz Čadrama. (Pogreb nedolžno umorjene.) Preteklo sredo pokopali smo prav pridno dekletko Ana Gajšek, ki je bila sv. Jožefa praznik na večer od tolovajev napadena in umorjena. Njeni hišni gospodar v Oplotnici L. Magerl je za nekaj čez 100 fl. zlata in srebra eropan, ker tolovajem se ni posrečilo več denarjev najti, akoravno ga je še bilo. V začetku se je mislilo, da je bilo 500 fl. odnešenih. Ana Gajšek bila je rojena l. 1839. na Sladkigori in je pred 2 letoma prišla služiti v Oplotnico, potem ko je že v prejšnji službi enkrat bila tolovajem v roke prišla, ki so njo zvezali pa pri življenju pustili. Čeravno tukaj se je vsem dobrim v našej fari kmalu prikupila, kakor bi domača bila, ker je bila pravi izgled kerščanskega dekleta. Zato pa je tudi žalost bila velika, ko se je zaslislalo, da je umorjena in sočutje se je kazalo tudi posebno pri njenem pokopu; domača dekleta so njo v beli obleki nosila in g. župnik so po odpetih biljah in sv. meši v kratki nagrobnici razložili, da pri tem pokopu žalost po pravici navdaja zavoljo vnebovpijočega hudodelstva celo Čadramsko župnijo in še daljo okolico, kajti človek, ki tako hudobijo storiti zamore je hujši od divje zverine. Edino kar nas tukaj močno tolaži je to, da je A. G. tako nedolžna kot mučeničica umrla. Rajna je vselej tako živela, kakor bi njej bilo tisti trenutek umreti treba. Smrt jo je zadela nepričakovano pa dobro pripravljeno. Bog je pripustil, da se je to hudodelstvo zgodilo v poduk nevernim naše fare, ki ne marajo za Boga, ne za cerkev, naj bi spoznali, kam človek brez vere zabrede, pa tudi dobrim v potrjenje, da bodo toliko bolj stanoviti v dobrem in vsaki čas pripravljeni pred božjega sodnika stopiti, kakor rajna Ana. Na pokopališču so še dekleta svoji rajni sestri milo za slovo zapela in vse pričujoče so solze posilile in le edina misel in prepričanje, da umorjena, ker je v božji milosti smrt storila, zdaj Boga gleda, je vse tolažila. Naj v miru počiva!

Iz Slov. Gradca. (Nekaj za naše poslance.) Ljudstvo tukajšnjega okraja je jako razburjeno; kajti stari okrajni zastop in njegov odbor še vedno naprej uradujeta, akoravno je že skoraj 7 mesecev preteklo, kar je bil novi narodno-konservativni zastop izvoljen. V sedmih mesecih vlada ni časa najšla novoizvoljenega okrajnega načelnika gospoda Franca Peharja, c. k. okrajnega sodnika v Slov. Gradcu in njegovega namestnika gospoda dr. Jožefa Sue-a, mestnega župnika v Sl. Gradcu svetlemu cesarju za potrditev predložiti. Ker se bo pa to vprašanje vendar le rešiti moralo, ako bi morali tudi osebno do presvitlega cesarja iti, zato ravno zdaj stari okrajni zastop vse žile napenja, prihodnjemu okrajnemu zastopu delovanje spati in hoče torej dva uda

iz svoje sredine v okrajni šolski svet spraviti (dve dopolnitveni volitvi v šolski okrajni svet ste namreč potrebni) in okrajno hranilnico rokam mestnega zastopništva izročiti. Vse to bi se bilo imelo že 21. preteklega meseca v javni seji sklenoti, pa narodno-konservativni okrajni zastopniki so sejo zapustili in na tak način ponzročili, da je bilo za sklepanje premalo zastopnikov navzočih. Prihodnji petek hoče okrajni načelnik zopet sejo sklicati, in z vso silo svoj dnevni red rešiti, to se pravi, okraj ob hranilnico in dva glasa v okrajnem šolskem svetu spraviti ter žuga vsakega okrajnega zastopnika, ki k seji ne pride, v denarjih kaznovati. Toda okrajni zastopniki se takega žuganja ne bojijo. Kajti oni tem gospodom ne priznavajo pravice, da bi smeli za celi okraj veljavno kaj sklepati. C. k. okrajni glavar plemeniti Strohbach, ki je še iz Ptuja dobro znan, namreč dveh dopolnilnih volitev v okrajni zastop in sicer v skupini kmečkih občin in velikega posestva ni hotel razpisati, tako da zdaj ti dve skupini v okrajnem zastopu niste več postavno zastopani, in da ti dve skupini tudi v odboru nimata nobenega zastopnika, akoravno bi jih po postavi morale imeti. Naj tedaj taki nepostavno sestavljeni zastop sklepa kar hoče; mi takih sklepov ne moremo za postavne imeti, in bomo če bo potreba zoper nje tudi pri upravnističnem sodnijskem dvoru se pritožili. Naše gg. poslance pa bi prosili, naj bi se za tukajšnjo ubogo slovensko „rajo“ potegnili!

Iz Dobropolej. Tukajšnja podružnica sv. Nikolaja pod Goro, že v zdavnih časih sozidana, je žalibog sedaj v prav slabem stanu. Popravljala se je le toliko, da dež ali sneg priprosto izdelanih kipov ni izpiral. Ako jo še dalj časa pustimo brez poprave, nam bo gotovo razpadla. Iz sreča radi bi mi podružniki sami za popravo potrebne stroške žrtvovali, ali ker smo imeli že par let tako slabo letino, da ubogi kmetič komaj samega sebe preživi, nam je nemogoče samim zmagati vse stroške, dolgo odlagati in čakati pa z delom tudi ne smemo. Ker imamo ravno zdaj izvrstnega podobarja tukaj, ki nam bo naredil nova stranska altarja, velikega pa prenovil, se vljudo priporočamo vsem, ki so nam v stanu kaj pomagati, posebno prečastiti duhovščini in drugim gospodom, ki hočejo za lepšavo cerkve kaj dobrega storiti, da nas pri tem delu po svoji moči podpirajo. Kedar doživimo boljših let, se bomo prav radi spominjali dobrotnikov in iz sreča radi na pomoč prihiteli tudi drugim srenjam, kedar bodo potrebovale naše pomoči. Hvaležni bomo za vsak še tako majhen znesek.

Anton Grm, cerkveni oskrbnik pod Goro
pošta Videm pri Vel. Lašicah.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Dnes 5. aprila začneje naši deželni zbori zopet zborovati. Čas pa jim je

sila majhen odmerjen, samo 14 dni. Naš štajerski zbor dobi mnogo predlogov. Omenimo sledeče: proračun za l. 1878. poročilo o mariborski vinorejski šoli, o popravljanju Dravine struge v Dupleku, 752 fl., koje je trg Vržež deželni denarnici dolžen, poročilo o razpisanju srenje v Šmarjih; potem prošnje za dovoljenje okrajnih naklad: Jvnik boče imeti 40 %, Stainz 43 %, Birkfeld pa celo 60 %. — Velike fužine v Innerbergu na gornjem Štajerskem bo kupil jud baron Rothschild; izdelovanje štajerskega železa pride tedaj v judovske roke. — Brazilijanski cesar in cesarica sta zapustila Dunaj, tudi ruski general Ignatijev je odpotoval na Rusko črez Berolin, kder se je z Bismarkom pogovarjal. Dunajski turkoljubni listi se mu rogajo in pravijo, da ničesar ni opravil. Toda le počakajmo še, kmalu se jim bo zasvetilo, kolikor je opravil. — Tirolski novo izvoljeni deželni zbor šteje 26 liberalcev in 42 klerikalcev, kar prve silno jezi. — Česki škofje so izdali pastirski list, v katerem naznanjajo cerkvene svečanosti, katere se imajo po vsej Česki obhajati 1. 2. 3. junija na čast 50letnice škofovanja sv. očeta Plja IX. — V Trstu obstaja že mnogo let pomorsko društvo, ki se imenuje Lloid in ki skrbi za vožnjo po morju; od države je dobivalo 3 milijone v podporo, čeravno ima na leto veliko dobička tako, da je svojim delničarjem lani zraven rednih obresti še po 21 fl. vrhka izplačalo. Vsled tega so naši ministri z ogerskimi vred sklenoli podporo ustaviti. — Dubrovnički trgovci so napravili posebno društvo, ki ima 13 ladij na morju; te dni se je lepa ladja „Peti Dubrovački“ blizu Anglije razbila; blago je vse zgubljeno, mornarji so pa srečno splezali na otok sv. Kilde. — Na Ogorskem bodo osnovali 5 regimentov žandarjev, ker je varnost imetja in življenja slaba; v Vesprimski županiji so morali zarad tolovajstev oklicati naglo sodbo — Standrecht!

Vnanje države. Najvažnša novica je svet iznenadila iz Nemškega. Glasoviti pruski minister Bismark je nemškega cesarja poprosil za odpust iz službe. Cesar prošnje ni uslišal. Kaj to pomeni še ni prav jasno. Pravijo, da Bismarku z odstopom ni resnica, ampak da hoče zopet nekaj važnega začeti, vendar po žuganju z odstopom še poslednje ovire podreti. Namerava pa neki preganjanje katoličanov ustaviti in z papežem na nekaj časa mir napraviti, potem Ruse in Avstrijane zarad Turčije v krvavi boj zaplesti in med tem po Francozih z vojsko udariti in jih popolnem potlačiti in naposled v zvezi z Rusi našo Avstrijo napadnoli in razčesati ter tako veliko lurovsko prusko, nemško cesarstvo osnovati, ki bi segalo od Tovla na Francoskem do Požuna na Ogorskem in od danske meje do Trsta. No, celó prazne domišljije to menda niso! Bismark gotovo nekaj velikanskega kuha. Tudi je res sumljivo, da pruski listi vedno na Francoze psujejo in celo lažejo, da hočejo ti Nemce kot najnedolžnša jagnjeta požreti

in da že v ta namen vojsko zbirajo. — Italijansko kraljestvo je v denarnih zadregah in namerava vse ustanove (štiftinge) za uboge in bolene pobrati in tako za plačevanje državnih stroškov blizu 1500 milijonov lir pridobiti; to bo za ubožce hud udarec! — Liberalci hočejo po vsej sili papeža imeti bolenega, mrtvega in pokopanega; ali sv. Oče jim teh želj ne spošnjo. Vkljub vsemu leganju so papež zdravi in so na veliko soboto sprejeli 1000 romarjev ter prav krepko nagovorili. — Francoski in španjski ministri so se pri laškem kralju pritožili, da papežu ne privošči potrebne svobode pri cerkvenem vladarenju. — Angleži so vendar podpisali, kar je ruski general Ignatijev od njih zahteval, namreč, da evropske vevlade skupno sklenejo turškega sultana k pravičnosti do kristijanov prisiliti. Ali to so le na videž storili iz strahu zabresti v boj z Rusi; skrivoma podpirajo Turka in so poslali nekega Layarda, turkoljuba, kot poslanca k sultanu v Carigrad!

Turške homatije. Rusi so Angležem naznanili, da se naj v 5 dnevih odločijo, ali hočejo, da vsa Evropa sultana posili k pravičnosti zoper kristijane ali ne. Angleži so se s prva ustavljali, ali videvši, da so Nemci, Francozi in Italijani na ruski strani, so se udali in podpisali, kar so Rusi terjali. Sedaj se bo pismo sultanu predložilo v podpis. Tega pa sultan bržčas storil ne bo, in potem se začne boj, če kaj nepričakovanega zmes ne stopi. Na boj kažejo velikanske vojne priprave na Turškem, Ruskem, Greškem in v Črnigori. Ruski veliki knez Nikolaj je popolnem ozdravil in obiskuje vojake; generala Skoboleva je proti Donavi porinol ob enem pa rusko železnico z rumunsko združil in boj se lahko vsaki trenutek prične. Ali tudi Turki se orožajo na vso moč; višji poveljnik Kerim-paša je sklenil vse mohamedanske možke pod orožje pozvati, in je sam naglo odpotoval iz Carigrada na Donavo, kder stoji blizu 200.000 turških vojakov; zadi za to prvo vojno zbirajo drugo pri Drinopolju, Zofiji in v Nišu. V Aziji imajo na ruski meji kakih 80.000 mož. Črez Solun pošiljajo proti Črnigori, Miriditom in v Bosnijo močne trume vojakov in v Hercegovini pri Metkoviću stoji 12.000 mož. Močno vojno brodovje brani Carigrad. Sploh vojakov in orožja imajo Turki še dovolj, denarja pa nič, pomagajo si z papirjem, srebro ima 70% nadavka, mnogi uradniki so delo ustavili, ker ne dobijo plače; sila je neizmerna, kar se Turke se vé še bolje srdi in spodbada zoper kristijane; v Perištni v Stari-Srbiji dela 800 kristijanov novo stezo v Bosnijo; v cerkve zahajati se ne upajo več, ker se bojijo naglo od Turkov napadeni in posekani biti. Zločinstva se povsod godijo nezaslišana. V Stari-Srbiji so Turki požgali 121 vasi, 19 cerkev in 300 novih selišč ter ubili 2000 ljudi; samo jeden paša grdi Esad-beg je svojej zverinski pohotnosti žrtvoval 102 srbskih deklet. V Bosniji so bili Turki na večih krajih tepeni.